

Agustí Ensesa Bonet

Escola de Tastavins del Gironès, amb la col·laboració de l'alumna Gisela Solà

El vi

Aquarel·lo Rosé

2009

Presentem un altre vi que s'introdueix al mercat com a producte d'agricultura ecològica. Aquest Aquarel·lo és de color maduixa rosada, atractiu i brillant. Bon potencial aromàtic de fruites silvestres, maduixetes i groselles fresques amb tocs vegetals. El caramel de maduixa és el primer record que em porta a l'entrar a la boca, té temperament i un caràcter vibrant que li atorga el copatge de les varietats amb les quals ha

estat elaborat: Garnatxa i Syrah. És fàcil de beure. La primera sensació que ens dóna és de dolçor i té un pas de boca suau i lleuger, amb un rere gust una mica aspre que el fa ideal per a maridar amb plats freds. Excel·lent amb amandins d'encenalls de pollastre amb vinagreta de fruits del bosc. Preu aproximat: 7 euros.

El celler elaborador: Mas Oller pertany a la D.O. Empordà, ja que després de l'ampliació

dels límits de la D.O. es va permetre incorporar cellers del Baix Empordà. Situat al terme de Torrent, amb vistes a les muralles de Pals i a les illes Medes. Té 12 hectàrees de vinya, de les quals en surten vins blancs, rosats i negres, tots de collita ecològica. Vinculat a la firma Can Ràfols dels Caus del Penedès. Carles Esteve, el seu propietari, ha replantat

vinyes en la que havia estat la millor finca vinícola de la zona de Pals. És un celler molt modern que mereix una visita. Per a més informació: mas_oller@yahoo.es.

Col·leccionisme

Instrumentos musicales

El Correu espanyol emet una sèrie de quatre segells dedicats a la música que ha començat amb el saxofon i continuarà amb la trompeta, la trompa i el bombardí

Xavier Romero

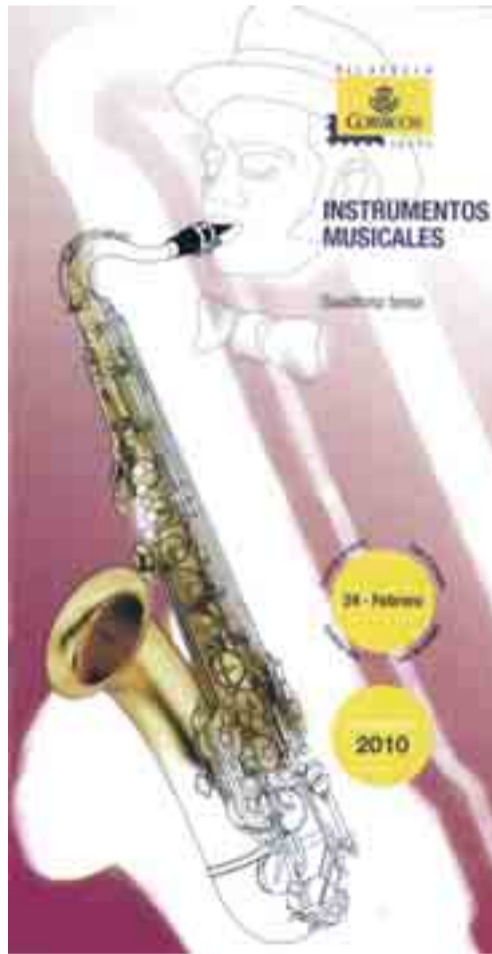
El 24 de febrer aparegué el primer facial d'una sèrie de quatre dedicada als instruments musicals. Tot començant pel saxofon tenor, posteriorment s'estan emetent la trompeta, la trompa i el bombardí. Aquesta ve a ser una atenció més envers la temàtica en general, que cada cop compta amb més practicants, quan durant els primers temps de la filatèlia la majoria dels aficionats es decantava pels segells de les sèries bàsiques, com qui diu les úniques que apareixien als correus d'arreu del món.

La temàtica es presta, per altra banda, a desenvolupar col·leccions monogràfiques que poden arribar al més alt nivell, i així ho podem comprovar a les exposicions de competició, on s'arriben a aconseguir puntuacions d'or, en la línia de la filatèlica clàssica de tota la vida.

Tal com ve informant el Servei Filatèlic del nostre país a través d'uns díptics senzills però ben presentats i expressats en les quatre llengües oficials, en el cas concret dels instruments musicals diu que el saxofon deu el seu nom a l'inventor i fabricant d'instruments belga Antoine-Joseph Sax, conegut com a Adolphe Sax. La seva obsessió per superar les imperfeccions que va notar en el so del clarinet el va dur, cap al 1840, a inventar aquest altre instrument enquadrat en la família de vent-fusta, amb la intenció d'aconseguir la força del metall i les qualitats de la fusta. Hi ha el saxofon o saxo, fet de llautó, que consta d'una embocadura amb una canya simple equivalent a la del clarinet; les ones sonores són produïdes per una canya oscil·lant que aporta notes diferents obrint i tancant claus.

Va ser introduït en la música orquestral pel compositor francès Jules Massenet en algunes de les seves òperes. El saxo, com altres instruments musicals, també ha patit evolucions amb el temps i va arribar a assolir una notable popularitat a partir dels anys vint del segle XX, amb el jazz i la música clàssica. Entre els instruments de llengüeta simple hi ha el clarinet, el clarí, la gaita de canya i els bordons, a més del saxofon –soprano, alt, baríton o tenor, segons el so–.

La segona peça de la sèrie està dedicada a la trompeta, instrument de la família de vent-metall, fabricat amb un aliatge de metall. La trompeta té una embocadura en forma de tassa, amb un tub de diàmetre reduït, cilíndric aproximadament en els seus primers tres quarts, que s'obre més endavant per acabar en un pavelló de dimensions mitjanes. El seu so es produeix gràcies a la vibració dels llavis, que ocasiona un flux

d'aire en bufar l'interpret. La trompeta té tres pistons i, quan es premen, cada un augmenta la longitud dels tubs per reduir la tonalitat de la nota. La trompeta de pistons, des que el compositor Halévy la va utilitzar l'any 1835 per a la seva òpera *La jueva*, s'ha utilitzat per a gairebé tots els estils musicals. El seu origen, com el de la flauta, es remunta a la mateixa història de la humanitat.

Un altra vessant, tot i que més elitista, d'aquesta temàtica és la dels mateixos instruments. A Cassà de la Selva aquests dies, i amb motiu de la festa major, s'està retent homenatge al centenari de La Principal i, entre altres coses, hi ha una exposició mostrant els instruments d'una col·lecció sencera, cedits per músics i col·leccionistes, a més a més de divers material imprès com ara partitures, fotografies i altres documents.

Gironins del segle XIX

Esteve Fàbregas Sala

No li sembla que aquest home podria servir per alguna cosa més que per allisonar els novicis?

– Que no és una tasca prou digna aquesta? – Oi tant! Però, la seva manera d'escoltar, de proclamar la paraula de Déu i de donar savis i rectes consells haurien d'escampar-se més enllà de les aules.

Esteve Fàbregas Sala va néixer a Olot el 1774 i, quan només tenia 15 anys, el 1789, va ingressar a l'orde dels frares caputxins com a novici. Una vegada dins aquesta institució religiosa va començar el seu procés de formació. Per aquesta raó va fer estades als convents que els caputxins tenien a Tortosa i a Vilanova i la Geltrú. Quan va ser el moment de fer els vots i esdevenir frare a tots els efectes, va triar com a nom de religió Esteve d'Olot, i així ha passat a la història.

Inicialment, els seus superiors el van examinar cap a l'exercici de la docència i durant uns quants anys va treballar com a professor en els centres educatius de l'orde. Tot i això, però, les seves habilitats comunicatives i els seu captivament el van acabar portant a dedicar-se a la predicació popular i a la direcció espiritual. Aquestes tasques li van donar un cert renom, fins al punt que es va guanyar fama de sant i col·loquialment era conegut com l'Apòstol de l'Empordà.

Esteve d'Olot va haver de viure un període complicat de la història de Catalunya, marcat per les guerres amb França, l'ocupació napoleònica i el regnat tirànic de Ferran VII. Precisament, el comportament del monarca va provocar que, el 1820, un grup de militars progressistes volgués imposar un canvi en la manera de governar del rei. Així va néixer el Trienni Liberal, durant el qual les institucions religioses i els seus membres van ser perseguits perquè no volien acatar la Constitució de 1812, que permetia la llibertat de culte i deixava l'educació en mans de l'Estat. Eren temps convulsos i el caputxí de la Garrotxa es va exiliar a França i no en va tornar fins al 1823, quan el rei va recuperar el seu poder absolut i va començar la repressió contra els liberals. Aleshores, Esteve d'Olot es va instal·lar al convent de Vic on va coincidir amb Joaquina de Vedruna. Plegats van fundar la Congregació de les Germanes Carmelites de la Caritat. Això passava el 1826 i dos anys més tard, les Carmelites començaven a dedicar-se a l'ensenyament com fan ara.

Això passava just quan moria Esteve d'Olot, era el 1828 i tenia 54 anys.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador i periodista